

D
A
a
V
O
Š
S
O
S
T
R
A
V
A
-
M
A
R
I
Á
N
S
K
É
H
O
R
Y

O A ůčko

Březen 2023

Obsah

ÚVODNÍK	3
KAM V OSTRAVĚ?	4
JAK TO VIDÍ BĚLORUŠŠTÍ STUDENTI?	6
OMÁN – ZEMĚ S VŮNÍ KADIDLA	12
LYŽAŘSKÝ RÁJ PONTE DI LEGNO	17
V ARÉNĚ SE ÚPLNĚ ZATMĚLO	19
MANON JE PO PŮL STOLETÍ ZPĚT	21
VAL NA VÍTKY	26

Šéfredaktor: T. Busková

Redaktoři: V. Mušálková, S. Šimečková, L. Tkačová, V. Formánek,
N. Rehová

Ilustrace: A. Pásztorová

Foto: redakce, centumpant.eu, klubatlantik.cz, cernykunostrava.cz,
divadloarena.cz, ndm.cz, hc-vitkovice.cz

Tisk: L. Sysalová

Korektura: K. Csölleová

ÚVODNÍK

Tereza Busková

Milí čtenáři,

se začátkem jara přichází i nová čerstvá várka našich článků. Budeme společně cestovat do Ománu a Itálie, ochutnáme kus Francie. Ukážeme vám, jak se u nás žije běloruským studentům. Ostravu chceme představit hlavně z její kulturní stránky, protože náš kraj má rozhodně co nabídnout. Ať už jste milovníkem cestování, nebo raději zůstáváte doma, doufáme, že se vám nové číslo časopisu bude líbit.

KAM V OSTRAVĚ?

Tereza Busková

Třetí největší město České republiky se může v posledních letech pyšnit vznikem mnoha nových podniků, které podporují kulturní život studentů. Zde jsou místa, která stojí za to.

CENTRUM PANT

Pokud rádi sedíte s přáteli nad dobrou kávou, čtete knihy nebo vás zajímá aktuální dění a kultura, navštivte CENTRUM PANT. Místo, které nabízí kombinaci právě těchto aktivit. Pyšní

se tvorbou prostoru pro svobodný dialog a programem, ve kterém si každý najde své místo a svou osobnost. Stovky přednášek, besed a seminářů, které centrum pořádá, propojují lidi různých profesí i názorů. Při vchodu do budovy vás uvítá útulná kavárna a knihkupectví, které vyniká hlavně historickými knihami. Pant se nachází v samotném centru Ostravy a aktuální program plánovaných akcí je k dispozici na webových stránkách centra.

KLUB ATLANTIK

Dalším oblíbeným centrem Ostravy je multižánrový Atlantik, který je atraktivním místem pro milovníky přednášek, ale i pro ty, kteří preferují hudební

a divadelní představení. Klub funguje již přes 50 let a spolupracuje dokonce na celé řadě projektů nadregionálního významu, jako jsou například filmové festivaly. Pobyt si můžete zpříjemnit kvalitní kávou a lehkým občerstvením v místní kavárně s příjemnou atmosférou, oblíbenou pro své snídane. Pokud máte rádi kulturní večery a poznávání nových lidí, návštěvou Atlantiku nešlápnete vedle.

ČERNÝ KŮŇ

S nápadem na první ostravskou gastro zónu nepřišlo vedení města, ale místní podnikatelé. Černý kůň v podstatě kopíruje koncept oblíbený hlavně v zahraničí, možnost potkávat food trucky jinde než na festivalech tak máme konečně i u nás. Pro nejlepší zážitek street food market navštivte během léta a využijte

místního posezení, skvělého jídla a pití po boku vašich přátel. Díky nástěnné malbě koně v Nádražní ulici nemáte šanci místo přehlédnout.

JAK TO VIDÍ BĚLORUŠŠTÍ STUDENTI?

redakce

Fjodore, proč ses rozhodl přijet studovat do České republiky, konkrétně tady do Ostravy?

O Ostravské univerzitě jsem se dozvěděl od své přítelkyně, do té doby mě ani nenapadlo, že bych mohl odjet studovat do Česka. Studium v zahraničí bylo pro mě nepředstavitelné i z finančních důvodů. Než jsem nastoupil na Ostravskou univerzitu, počítal jsem s tím, že se stanu dirigentem. Když jsem předkládal potřebné dokumenty k přijetí na OSU, byl jsem si jistý, že neuspěju, protože přihláška nebyla na hudební obor. O to víc jsem byl příjemně překvapen, když jsem byl přijat, a všechny mé pochyby zmizely. Další faktor, který jsem musel řešit, bylo stipendium – bez něho bych nemohl z Běloruska odjet.

Jak na tebe zapůsobila Ostrava a Ostraváci?

Ostrava na mě udělala velmi dobrý dojem... líbí se mi, že je město čisté a není příliš velké. Kamkoliv jsem se potřeboval dostat, netrvalo to déle než 50 minut. Když jsem jezdil do školy v Minsku, trvalo to 40 minut (a to byla škola docela blízko mého domova) a 30 minut do práce. Kdežto v Ostravě jsem za 40 minut na jejím druhém konci a všechno je tu tak blízko, což je moc fajn.

Překvapilo mě, že tu máte náměstí Jurije Gagarina, což mi hned připomnělo můj domov, kde je ještě hodně pozůstatků ze Sovětského svazu, např. názvy ulic a náměstí. Dřív by mě ani nenapadlo, že by mi právě takové věci mohly udělat radost.

Vnímáš nějaké rozdíly mezi studiem v Bělorusku a v České republice?

Ano, jsou zde velké rozdíly... studuju na fakultě umění, kde zažívám velkou svobodu a můžu dělat prakticky všechno, co chci. Což se velmi liší od toho, jaké to je v Bělorusku. Když jsem byl na střední odborné škole, a pak i na univerzitě, pořád mi vedli ruku a říkali, co a jak dělat. Neměl jsem možnost se sám rozhodovat, musel jsem přesně dodržovat učební plán a učit se podle něj. Také jsem byl překvapen, že si v Česku můžete vybírat předměty, v Bělorusku to takto nejde. Na univerzitě jsem musel navštěvovat podivné předměty, například tělocvik. Neříkám, že je tělocvik špatný, ale nechápal jsem, k čemu se mi bude hodit jako muzikantovi. Jsem moc rád, že se tady můžu soustředit pouze na předměty, které jsou pro můj předmět stěžejní. To je velké plus.

Je něco, po čem se ti stýská?

Moc se mi stýská po jídle, nevím, jak to vysvětlit. Suroviny ve vašich obchodech jsou v podstatě stejné jako v Bělorusku, ale něco tomu chybí. Udivuje mě, že tu není tolik polotovarů – buď je to příloha, zelenina, knedlíky nebo maso, ale nikoliv kompletní hotové jídlo. Ale aspoň mi nechybí žádné běloruské pití – s prvními doušky jsem se zamiloval do kofoly a už si nic jiného nekupuji!

Jinak mi samozřejmě chybí mí přátelé, ale v Minsku už jich stejně moc nezůstalo. Odjeli, protože to tam pro ně nebylo bezpečné nebo, jako já, kvůli studiu či práci. A hlavně se mi stýská po rodině, tu nic nenahradí...

Jak by vypadal tvůj život, kdyby nepřišla nabídka stipendia od Ostravské univerzity?

Když jsem se dostal na OSU, nevěděl jsem, že tu je možnost získat stipendium. Já bych se ze všech sil snažil přijet, i kdyby tu nebylo, ale nemyslím si, že by to vyšlo. Neměl bych tak vysokou částku, která je potřebná na vízum, a na tom by to ztroskotalo. Kdybych nemohl studovat v Ostravě, myslím si, že bych tak jako tak musel najít způsob, jak odjet z Běloruska. Ale kam bych odjel a co bych tam dělal, je pro mě záhadou.

Musím říct, že díky stipendiu a univerzitě se zde cítím velmi dobře. Na univerzitě mi pomáhají se vším, co mi není jasné. Ještě nemluvím moc dobře česky, ale na škole se ke mně chovají velmi přívětivě. Nikdy jsem se s takovým přístupem nesetkal. Když jsem teď a tady, neumím si představit, že je někde jinde něco lepšího.

Jaké máš sny a plány do budoucna?

Přál bych si, aby moje rodina v Bělorusku byla v pořádku. Mám o ně strach. Moc rád bych je brzy viděl, ale teď to není vůbec možné. Chtěl bych, aby Lukašenko brzy odešel a doma to už nebylo tak nebezpečné. Toužím se vrátit do svobodného Běloruska a vědět, že mi tam nic nehrozí. A co se týče nějakých plánů do budoucna, chtěl bych dostudovat na univerzitě. Obor, kterému se teď věnuju, je pro mě nový, ale věřím, že i díky studiu si později najdu dobrou práci.

Káto, proč sis vybrala Českou republiku ke studiu, konkrétně Ostravu?

Rozhodovala jsem se mezi 2 univerzitami – Ostravskou a Západočeskou v Plzni. Ostravu jsem si vybrala z několika důvodů: studuje tady můj přítel a nechtěli jsme samozřejmě žít v různých městech, navíc každý na druhé straně republiky. A pak stipendium

mělo v rozhodování také velkou váhu, navíc mě přesvědčila Ostrava v tom, že je to klidné a levné město – což je teď to, co potřebuji.

Jak na tebe zapůsobila Ostrava a Ostraváci?

Ostrava na mě zapůsobila dobře, jako tiché a klidné místo, kde se cítím bezpečně. Ulice jsou velmi čisté, zejména v porovnání s hlavním městem. Místní obyvatelé mi připadají stejní jako všude, obyčejní lidé zaneprázdnění svými životy. Možná nejsou příliš přívětiví, ale zatím jsem to nikdy nevnímala jako problém... dokonce mi to nějakým způsobem připomíná Minsk. Co se týče zvyků, překvapilo mě množství silvestrovských ohňostrojů. Celá Ostrava zářila různými barvami asi půl hodiny, ne-li déle. Bylo to krásné a neobvyklé. V Minsku je ohňostrojů taky hodně, ale ne až v takové míře.

Vnímáš nějaké rozdíly mezi studiem v Bělorusku a v České republice?

Ano, rozdílů určitě několik je. Zde na Ostravské se využívá portál, který je uživatelsky přívětivý a studenti se díky němu mohou podívat na vše, co se týče studia, dokonce i se zapsat na zkoušky. Všechny materiály jsou k dispozici online a studium je díky tomu snadnější.

Dalším velkým rozdílem je studijní zátěž. Když jsem studovala v Bělorusku, chodili jsme do školy 6 dní v týdnu a každý den jsme měli 4 hodiny, což znamená, že v podstatě ve škole žijete. V Česku má člověk mnohem více volného času pro sebe a stejně tak na samostudium. Nemám pocit, že bych něco nestíhala, není tu takový stres.

Je něco, po čem se ti stýská?

Moc mi chybí rodina. Mí rodiče už nejsou nejmladší, mám o ně starost a doufám, že se s nimi v létě setkám. Řekla bych, že nezáleží na tom, kde jste, ale s kým jste.

Město ani běloruské realie mi nechybí, protože mi za poslední rok nepřinesly žádné potěšení. Co mi ale naopak chybí, jsou smažená slunečnicová semínka. V České republice se z nějakého důvodu neprodávají. Také tady není chinkali (přirovnala bych je k větším pelmením) má nejoblíbenější varianta je s masem a sýrem.

Jak by vypadal tvůj život, kdyby nepřišla nabídka stipendia od Ostravské univerzity?

Získat kvalitní vzdělání je pro mě cíl číslo jedna – byl to můj sen už od základní školy – takže bych se snažila odjet studovat do zahraničí tak či tak. Nejspíš bych se i sama rozhodla pro Česko.

Jaké jsou tvé sny a plány do budoucna?

I když teď studuji zeměpis, stále se považuji za umělkyni a chtěla bych se v tomto směru rozvíjet. Možná pracovat jako nezávislá umělkyně nebo v nějaké společnosti zabývající se vývojem her či filmů. Ráda bych pomohla dětem, které také musely odjet z Běloruska. Společný problém lidi spojuje.

Děkujeme vám oběma za rozhovor a přejeme hodně úspěchů ve studiu a v dalším životě.

OMÁN – ZEMĚ S VŮNÍ KADIDLA

Mgr. Kamil Krčák

Omán, oficiálně Sultanát Omán, je arabský stát v jihozápadní Asii, přesněji v jihovýchodní části Arabského poloostrova, ležící na pobřeží při Arabském moři.

Rozloha: 309 500 km² (70. na světě)

Počet obyvatel: 4 758 215 (139. na světě, 2022)

Hlavní město: Maskat

Víte, co je kadidlo? Kadidlovník je vzácný strom z čeledi březulovitých, který se zachoval v suchých horských lesích západní a střední Indie. Jeho původní vlastí je ale jižní Arábie a pobřeží Rudého moře

v přilehlých částech Afriky. Jsou to stromy nebo keře vysoké 2 až 8 metrů.

Příroda Ománu je poměrně rozmanitá. Najdeme zde jak pouště, tak divoké horské štíty. Kolem pobřeží Ománského zálivu se táhne pohoří Al-ajar, většinu státu však zaujímá pouštní rovina. Z turistického hlediska jsou zajímavé fjordy a zátoky, různé jeskyně ve skalních masivech a pouštní oázy, prameny a jezírka.

Omán je dědičnou monarchií. Současným sultánem a zároveň předsedou vlády je od 11. ledna 2020 Hajsám bin Tárik Saíd z dynastie al-Saídů.

Co mě v Ománu zaujalo?

- přátelští Ománci s velmi dobrou angličtinou
- krásná příroda
- litr benzínu za asi 12 Kč
- pracující ženy
- moderní dálnice a obchodní centra
- žádné mrakodrapy
- tradiční oblečení mužů i žen

Místní měnou je 1 ománský rial (1 OMR - 58 Kč) se dělí na 1000 baiza.

Ománu jsem se zúčastnil mistrovství světa veteránů ve stolním tenise. Strávil jsem zde týden ve společnosti 1192 hráčů a hráček z 69 zemí. Zahrál jsem si proti hráčům z Německa, Indie, Itálie, Brazílie, Slovinska, Velké Británie a Bangladéše (občas i vítězně). Českou republiku reprezentovalo 47 hráčů všech kategorií a domů jsme přivezli 7 medailí.

Chtěl bych poděkovat vedení školy za možnost zúčastnit se této sportovní akce a zároveň si rozšířit své odborné znalosti v oboru geografie, které využiji ve výuce.

LYŽAŘSKÝ RÁJ PONTE DI LEGNO

Sarah Šimečková

Oblast je jednou z nejoblíbenějších lyžařských destinací v Alpách. Znamé italské středisko leží mezi Lombardií a Trentinem v národním parku Stelvio a parku Adamello.

Sjezdovky v Ponte di Legno se doporučují spíše zkušenějším lyžařům, protože se nacházejí v lesích a někdy i blízko skal, ale pro nezkušené zájemce jsou zde k dispozici lyžařské kurzy a školy pro děti.

Jedna ze zdejších lanovek vás zavede na ledovec Presena v nadmořské výšce 3000 m. V oblasti Ponte di Legno – Tonale můžete najít jednu z nejdelších sjezdovek v Evropě. Je dlouhá 11 km, začíná na vrcholu ledovce Presena a končí v Ponte di Legno.

Dalším zajímavým místem, které v Ponte di Legnu můžete navštívit, je wellness centrum. Osobně ho oceňuji ze všeho nejvíce, protože po celém dni lyžování, bruslení na ledě a turistice se člověk netěší na nic jiného než na relax ve vířivce, sauně nebo bazénu.

Zajímavosti Ponte di Legna – najdete zde celkem 100 km sjezdovek, které jsou neustále pod pokrývkou sněhu díky zasněžování. Můžete využít 28 lanovek a vleků s přepravní kapacitou až 44 000 osob za hodinu a snowpark, kde si užijete spoustu zábavy.

Ponte di Legno je zkrátka lyžařský ráj.

V ARÉNĚ SE ÚPLNĚ ZATMĚLO

Veronika Mušálková

Psychicky náročná hra Úplné zatmění britského dramatika Christophera Hamptona je o lásce dvou mužů, která bodá, ale i spojuje. Touha po objevování sebe skrze zakázanou homosexualitu, uvedla do svého repertoáru také Komorní scéna aréna v Ostravě. Diváci mohli nahlédnout do života dvou prokletých básníků cestujících společně Evropou. Jejich život rozhodně nebyl monotematický ani nezajímavý. Mladičký 16letý Arthur Rimbaud, v podání Vlastimila Burdy, přišel do Paříže za Paulem Verlainem, kterého ztvárnil excelentní Josef Kaluža. Prožívali spoustu neklidných chvil, kdy nevěřičně zkoumali, zda jeden druhého opravdu miluje, i když zřejmě v tom oba měli jasno. Láska, či nenávisť? Manželka, nebo pohledný mladý muž? Tělo, či duše? Alkohol, či drogy? Otázky, na něž se odpovědi hledají těžko. Celý příběh dokreslovaly úryvky básnické tvorby, světelné efekty a ze tmy se linoucí rockový zvuk elektrické kytary doprovázený pozoruhodným zpěvem Martina Dytky. Scénické ztvárnění jeviště bylo neobvyklé, dodávalo příběhu jedinečnou atmosféru: velký rám, kde se odehrávalo hlavní dějství, ale také dvojité sklo, za nímž vypluly na povrch nálady i myšlenky hlavních postav. Střídalo se prostředí mezi hlavním a vedlejším, formálnějším i méně formálním.

Z hlediska diváka si nejvíce cením hereckých výkonů obou hlavních hrdinů. Hra se zdála být psychicky náročnou jak pro diváka, tak i pro samotné herce. Vyzdvihla bych výkon Josefa Kaluži, který svou roli podal velice důvěryhodně, citem a pochopením si získal diváky.

MANON JE PO PŮL STOLETÍ ZPĚT

Lucie Tkačová

Manon je opera, která vznikla v roce 1884 na libreto, jehož autory jsou Henri Meilhac a Philippe Gille. Pět dějství složil francouzský skladatel Jules Massenet. Na tuto verzi se můžeme těšit po 53 letech na ostravském jevišti Divadla Antonína Dvořáka v hudebním nastudování francouzského dirigenta Bruna Ferrandise a režii Jiřího Nekvasila v nové premiéře ve čtvrtek 28. dubna. Poprvé ji ovšem bude divadlo hrát ve francouzském originále. Je ale nutné podotknout, že ani Jules Massenet nebyl se svým operním zpracováním první. Příběh mladé Manon, která touží po velké lásce, ale ještě více po bohatství, je z pera abbého Prévosta (1731). Manon od Julesa Masseneta měla premiéru v roce 1884, po něm pak byla zkomponována opera s názvem Manon Lescaut Giacometem Puccinim v roce 1893. Tato dvě operní zpracování se objevují nejčastěji na světových operních jevištích. V našem

kulturním povědomí je příběh Manon Lescautové znám především díky dosud živému veršovanému dramatu Vítězslava Nezvala z roku 1940. V titulní roli se představí Jana Sibera (v premiéře ve čtvrtek 28. dubna) a Soňa Godarská (druhé obsazení v premiéře v sobotu 30. dubna). „V prvé řadě se můžeme těšit na krásnou hudbu, která je francouzsky lyrická a mimořádně melodická, s řadou dramatických kontrastů, divadelně velmi účinná,“ uvádí režisér inscenace Jiří Nekvasil.

ČVTRTEK PATŘIL FRANCII

Václav Formánek

Ve čtvrtek 16. 2. 2023 se na naší škole jako každý rok konalo Francouzské soutěžní odpoledne. Milovníci francouzské kuchyně opět zazářili a připravili ty nejlepší kulinářské výtvary, které ve svém repertoáru mají.

Účast byla i letos vysoká a nebylo vůbec lehké vymyslet recept, který by porotcům vytřel zrak. Ani pro hodnotící nebylo ovšem lehké vybrat pouze tři vítězné výrobky, protože podle slov jednoho z nich: „Všechny recepty byly připravené na jedničku.“ Žáci měli možnost rozmyslet si, jaký pokrm budou tentokrát chystat a poté ho prezentovat porotcům ale také ostatním soutěžícím, kteří měli možnost výtvary ochutnat a kriticky či nekriticky je ohodnotit.

Nechyběla klasika v podobě čokoládové *charlotty* nebo legendární *tarte tatin*. Objevily se ale i novinky, které připravil žák 2. S. Oslnil tříchodovým menu skládajícího se z předkrmu – jednohubek, hovězího Wellington a jako dezert mohli všichni ochutnat delikátní jahodový dort zvaný *fraisier*. Jahodový zážrak nakonec uchvátil natolik, že vyhrál celou soutěž. Ostatní soutěžící ale nebyli samozřejmě zahanbeni. Všichni se totiž mohou pyšnit tím, že připravili vynikající pokrmy, na kterých si ostatní určitě pochutnali.

Každoročně je toto soutěžní odpoledne velmi oblíbené, a to zejména proto, že žáci jak již bylo výše uvedeno, mohou svá díla také ochutnávat a posuzovat. Všichni se jistě těšíme příští rok a už nyní můžeme promýšlet, co dobrého si připravíme.

VAL NA VÍTKY

Nela Rehová

Tři, dva, jedna, nula... To není odstartování závodu, nýbrž výčet zápasů, které naše hokejové borce z Vítkovic v základní části Tipsport extraligy ročníku 2022-23 čekají. A zbývá už jen jedno utkání v Ostravar Aréně před vlastními fanoušky.

Vítkovičtí borci si stále drží neuvěřitelnou druhou příčku extraligové tabulky. Ještě pár zápasů zpět dokonce bojovali s Pardubicemi o vítězství v základní části extraligy, nicméně hokejisté z Pardubic šlápli do pedálů, vítkovickým hráčům se bodově vzdálili a základní část vyhráli. A vítězství už zřejmě i oslavili, byť k ukončení této části sezony pár zápasů zbývá.

Vítkovický tým má ve své sestavě řadu zvučných jmen a kvalitních hráčů, kteří si zaslouží obdiv a povzbuzení do další hokejových bojů. Ať už to jsou reprezentanti České republiky gólman Aleš Stezka a útočník Dominik Lakatoš nebo lídr kanadského bodování Vítkovic Roberts Bukarts či Peter Mueller a Willie Raskob.

Aréna s kapacitou téměř 10 000 diváků si zaslouží na poslední domácí utkání hráčů Vítkovic, jež se uskuteční v pátek 3. 3. 2023 v Ostravar Aréně od 18.00 hod., zaplnit do posledního místečka. Navíc vítkovické hráče čekají hokejisté Komety Brno, které bezpochyby přijede povzbudit řada hlasitých fanoušků.

Takže nezbývá než napsat – přijď si vychutnat tuto úžasnou atmosféru do Ostravar Arény a vítkovické hráče povzbudit. Každý fanoušek se počítá.

Nebo, chcete-li jinak, jak vyzývají billboardy lemující silnice v jednotlivých městských obvodech Ostravy – VAL NA VÍTKY! Neváhejte a přijďte kluky povzbudit!

